

עג   באר הגולה

2. palms

באר היטב

פאר הלכה

וְכֹהֵן. עֵין בַּמֶּשֶׁ

נר, אפילו שהיו מדליקין בו, אי לאו משום שקמו ימים ונצא באמצע הסעודה, ויבדואי לא עדיף אור הבדלה שאין צריך להורד אחריו מנר שבת שהיה חובה? ואולי דכוננת הספרותיים, שאין זה מן המבקר אף שאורו רב, מפני ריחו הרע, אבל לא גרע משאר נר שאינו אבוקה: גם בפריימריזם (ד) פתב שאם אין לו נר אחר יכול לבדן עליו: (ו) נר אחר. משום (ה) חקר שהוא לשם מצוה. ונראה דמגביר באפן שאינו יכול לקרב את הנר הזה לגר שבביתו, דאי לאו הכי הרי יכול לקרם מצות אבוקה: (ז) לצורך הבדלה. וכל זה הוא רק למצוה בעלמא ולא לעכובא [מאמר מרדכי]: (ח) וְנֵר שֶׁשֶׁל לֹא שָׂמִי פתילות. סתם (ו) נר שבגמרא ופוסקים הנינו נר של ששון, וקא משמע לן (י) דהיון שאורותיהן מגיעין זה לזה למעלה הני אבוקה. ובענין שלנו אם מנח שם פמה פתילות, הרי כמו פתילה עבה ואינה חסוכה אבוקה, (ט) אף אם מקריב ביניהם ששנה או חלב, כגון מה שנושין משעוה שהגיות קלועים נמר, או שמדביק נמר שפי גרות להדדי בעת הכרעה⁹, וזהו גם כן חשיב אבוקה¹⁰. (ט) ומשמע מדברי המגן אברהם שיראה ששינוי המאורות להדדי, דאז חשיב אבוקה¹¹. ג. (ט) נותנים להסתכל וכו'. השעם, דהא (י) בעינו שיוכל להכיר לאורו בין מטבע למטבע, ויבדלקמה, וילקח נותנים להסתכל בצפונים, לראות אם יוכל להנות לאורו ולהכיר בין מטבע למטבע כמו שמכיר בין צפון לבשרי: ועוד, שהצפונים הם סימן ברכה, שכן פרות ורבות לעולם, וגם מסתכלים בכפות ידם שיש בשקטוטי נהר, סימן להתברך בו: (י) לבפח האצבעות. הנינו (ט) הארבע אצבעות על-גב האגודל: (יא) שאז רואה וכו'. נהם נותנין לבשט אחר-כך הארבע אצבעות לראות מאחריהם על הצפונים [מ"א בשם א' הכוונה]: ד' (יב) דהנינו שיהיה סמוך. ואפילו אם הוא עומד חוץ לפת, כל שיקאור גדול שיוכל להכיר במקום שעומד, מקרי דבר זה ונהנין לאידי ויכול להכיר (ד) שיוכל להכיר¹². (יג) וצליפן אם הוא יוצא בבקרת הבדלה מאחרים ורוצה לצאת גם בבקרת בורא מאורי האש, וקרב עצמו אצל האש כשעור זה, כדי שיהיה יוכל לצאת גם בבקרת בורא מאורי האש¹³. וענין מה שכתבנו

[illegible]

תרגומים: 1 עץ-שרף, 2 עששית הדולקת בנפט או בשמן.